

COMMISSIE VAN BEROEP BETAALD VOETBAL

KONINKLIJKE NEDERLANDSE VOETBALBOND

1. Het beroep

De tuchtcommissie betaald voetbal (hierna: tuchtcommissie) heeft bij beslissing van 31 oktober 2025 de heer E. Vaessen (hierna: beschuldigde) vrijgesproken van het met de arm raken van de bal, door zijn lichaam op onnatuurlijke wijze groter te maken en zijn arm hierbij uit te strekken naast zijn lichaam, zonder dat dit een (natuurlijk) gevolg is van de ingezette beweging van het lichaam (en arm) in deze specifieke situatie, waardoor de tegenstander een doelpunt of een duidelijke scoringskans wordt ontnomen, tijdens de op 30 oktober 2025 gespeelde wedstrijd Sparta Rotterdam – FC Groningen.

Tegen deze beslissing is op 6 november 2025 door de aanklager betaald voetbal (hierna: aanklager) beroep ingesteld en een schriftuur met beroepsgronden ingediend. De commissie van beroep betaald voetbal (hierna: commissie van beroep) heeft de zaak mondeling behandeld op 26 november 2025. Hierbij waren aanwezig de aanklager, de secretaris van de aanklager en beschuldigde, bijgestaan door de heer mr. Entzinger, gemachtigde van FC Groningen, en de heer J. Kooistra, teammanager van het eerste elftal van FC Groningen.

Tijdens de mondelinge behandeling is kennisgenomen van de wedstrijdbeelden.

2. Het verloop van de procedure

De aanklager heeft beschuldigde op 31 oktober 2025 ten laste gelegd dat hij zich tijdens de op 30 oktober 2025 gespeelde wedstrijd Sparta Rotterdam – FC Groningen schuldig heeft gemaakt aan het met de arm raken van de bal, door zijn lichaam op onnatuurlijke wijze groter te maken en zijn arm hierbij uit te strekken naast zijn lichaam, zonder dat dit een (natuurlijk) gevolg is van de ingezette beweging van het lichaam (en arm) in deze specifieke situatie, waardoor de tegenstander een doelpunt of een duidelijke scoringskans wordt ontnomen. De aanklager heeft beschuldigde daarvoor een schikkingsvoorstel gedaan waarin beschuldigde – kort gezegd – voor het spelen van één (1) wedstrijd wordt uitgesloten.

Dit schikkingsvoorstel is door beschuldigde niet geaccepteerd en de zaak is op 31 oktober 2025 door de tuchtcommissie mondeling behandeld. De aanklager heeft bij de tuchtcommissie gevorderd om beschuldigde ter zake van het tenlastegelegde te veroordelen en hem een straf op te leggen van één (1) wedstrijd uitsluiting.

De tuchtcommissie heeft het ten laste gelegde feit niet bewezen geacht en heeft beschuldigde vrijgesproken.

Tegen de beslissing van de tuchtcommissie heeft de aanklager tijdig beroep ingesteld.

3. Vordering van de aanklager

De aanklager concludeert tot een veroordeling ter zake van de ten laste gelegde overtreding. De aanklager handhaaft de eis in eerste aanleg en verzoekt de commissie van beroep beschuldigde een onvoorwaardelijke uitsluiting van één wedstrijd op te leggen.

De aanklager heeft ter zitting haar standpunt toegelicht aan de hand van een pleitnota, welke pleitnota als bijlage I aan deze uitspraak is gehecht en daar deel van uitmaakt.

4. Verweer van beschuldigde

De gemachtigde van beschuldigde heeft tijdens de zitting het woord gevoerd overeenkomstig zijn aan de commissie van beroep overgelegde pleitnota, welke pleitnota als bijlage II aan deze uitspraak is gehecht en daar deel van uitmaakt.

Door de gemachtigde is ter verdediging gesteld – kort gezegd - dat het tenlastegelegde niet bewezen kan worden en de beslissing van de tuchtcommissie waartegen het beroep van de aanklager is ingesteld, bevestigd dient te worden, zo nodig met verbetering van gronden, zodat de vrijspraak in stand blijft.

5. De beoordeling door de commissie van beroep

Beoordeling ten laste gelegde overtreding

Juridisch kader

Voor zover hier van belang houdt Regel 12 (overtredingen en onbehoorlijk gedrag) van de Spelregels Veldvoetbal - seizoen 2025-'26 (hierna: Spelregels) in:

“Onder 1. Directe vrije schop. Hands

Het is een overtreding als een speler:

- de bal met de hand / arm raakt als deze het lichaam op onnatuurlijke wijze groter maakt. Een speler wordt beschouwd het lichaam op onnatuurlijke wijze groter te hebben gemaakt als de positie van de hand / arm geen gevolg is van, of kan worden gerechtvaardigd door, de beweging van het lichaam van de speler voor die specifieke situatie. Door de hand / arm in een dergelijke positie te hebben, neemt de speler het risico dat de hand / arm geraakt wordt door de bal en dat dit bestraft wordt; (...)

Buiten het strafschoopgebied gelden voor de doelverdediger dezelfde restricties met betrekking tot het spelen van de bal met de hand of arm als voor alle andere spelers. (...)

“Onder 4. Disciplinaire straffen. Overtredingen die met een veldverwijdering worden bestraft.

• een doelpunt voorkomt, of een tegenstander die zich, in algemene zin, in de richting van het doel van de overtreder begeeft, een duidelijke scoringskans ontnemt, door middel van een overtreding waarvoor een vrije schop moet worden toegekend (...);”

“Onder 4. Disciplinaire straffen. Het ontnemen van een doelpunt of een duidelijke scoringskans.

Als een speler de tegenpartij een doelpunt of een duidelijke scoringskans ontnemt door strafbaar hands te maken, dan wordt de speler van het speelveld verwijderd, ongeacht de plaats van de overtreding (...).

(...) Het volgende moet in acht worden genomen:

- afstand tussen de overtreding en het doel;
- algemene richting van het spel;
- waarschijnlijkheid om de bal in bezit te houden of te krijgen;
- plaats en aantal verdedigers.”

Overwegingen

Gelet op de tenlastelegging dient in de eerste plaats vastgesteld te worden dat beschuldigde strafbaar hands heeft gemaakt door - kort gezegd - het met de arm raken van de bal, door zijn lichaam op onnatuurlijke wijze groter te maken. Op basis van het dossier en de camerabeelden van het relevante spelmoment, staat vast dat beschuldigde buiten het strafschoopgebied een hoge bal onderschept, de bal daarbij eerst met de heup/buik raakt en vervolgens met de arm doordat hij zijn arm uitstrekt. Door het uitstrekken van zijn arm heeft beschuldigde naar het oordeel van de commissie van beroep op onnatuurlijke wijze zijn lichaam groter gemaakt aangezien de armbeweging niet kan worden gezien als een natuurlijk gevolg van de ingezette beweging van zijn lichaam. De commissie van beroep is met de tuchtcommissie van oordeel dat deze gedraging kwalificeert als strafbaar hands en daarmee een overtreding oplevert waarvoor op basis van de Spelregels een directe vrije trap toegekend dient te worden.

Voorts dient – gelet op de tenlastelegging en de inhoud van het beroep van de aanklager, dat enkel is gericht tegen het oordeel van de tuchtcommissie dat geen sprake is geweest van het ontnemen van een duidelijke scoringskans - vastgesteld te worden dat beschuldigde door zijn strafbare handsbal de tegenstander een duidelijke scoringskans heeft ontnomen. Bij de beoordeling of er sprake is geweest van het ontnemen van een duidelijke scoringskans zijn de vier hiervoor genoemde elementen (onder juridisch kader) van belang.

Op basis van het dossier en de camerabeelden staat het volgende vast:

- De beschuldigde bevindt zich ongeveer 15 meter van de middenlijn en onderschept daar de bal die is gespeeld in de (algemene) richting van het doel van FC Groningen; het doel is leeg;
- de beschuldigde raakt de bal dan eerst met de heup/buik waardoor de bal vaart mindert en enigszins omhoog gaat/springt en daarmee van richting verandert;
- vervolgens maakt de beschuldigde hands als hierboven omschreven;
- op het moment dat hands wordt gemaakt bevinden zich een verdediger van FC Groningen en een aanvaller van Sparta in zijn onmiddellijke omgeving en wel schuin achter hem;
- die beide spelers staan iets verder richting achterlijn, maar ook iets meer richting zijlijn;
- de aanvaller van Sparta staat het verst richting achterlijn.

Gelet op het voorop gestelde juridische kader is bepalend of gelet op deze vastgestelde feiten door het maken van hands een duidelijke scoringskans is ontnomen en daarmee dus of na het contact met de heup/buik, maar voorafgaande aan het contact met de arm sprake was van een duidelijke scoringskans. De algemene richting van het spel was voorafgaande aan de onderschepping met de heup/buik evident richting het doel van FC Groningen, maar door die onderschepping, waardoor de bal vaart minderde en omhoog kwam, was dat veel minder duidelijk. De aanvaller van Sparta heeft de bal niet in bezit gehad en dus resteert de vraag of het waarschijnlijk was dat hij de bal in bezit zou krijgen. Gelet op de verminderde snelheid van de bal en de wijziging in de richting valt niet zonder meer te concluderen dat het waarschijnlijk was dat de aanvaller van Sparta het eerst bij de bal zou zijn geweest en deze in zijn bezit zou krijgen. De verdediger van FC Groningen bevond zich ook in de onmiddellijke nabijheid van de van de heup/buik afkomende bal en zelfs leek beschuldigde zelf niet geheel kansloos om (zonder hands te maken) als eerste bij de bal te zijn. De afstand tot de goal tenslotte was nog enkele tientallen meters.

Bij elke van de vier in aanmerking te nemen factoren voor de aanwezigheid van een duidelijke scoringskans is daarmee een kanttekening gemaakt. De factoren zijn in onderling verband en samenhang ontoereikend om te oordelen dat door het hands een duidelijke scoringskans is ontnomen. Het meeste gewicht komt daarbij toe aan de richting en snelheid van de bal almede de positie van de spelers op het veld.

Beoordeling principieel verweer

Het standpunt van de aanklager dat de tuchtrechtelijke organen ten aanzien van spelregelovertredingen – in het bijzonder de overtreding van het onreglementair ontnemen van een doelpunt of duidelijke scoringskans - alleen marginaal mogen toetsen of de scheidsrechter in redelijkheid tot zijn of haar beslissing heeft kunnen komen, en alleen een beslissing van de arbitrage genomen op het veld mogen herzien in geval van een evidente fout, slaagt niet.

Vooropgesteld dient te worden dat op basis van artikel 2 Reglement Tuchtrechtspraak Betaald Voetbal (hierna: RTBV) in samenhang met artikel 8 en 9 van de Statuten, de uitoefening van de tuchtrechtspraak in het betaald voetbal uitsluitend geschiedt overeenkomstig het RTBV. Het behoort tot de taak van de tuchtrechtelijke organen om te beoordelen of sprake is van strafbaar handelen of nalaten als bedoeld in artikel 19 RTBV. In sub a van dit artikel is onder meer bepaald dat in het algemeen strafbaar is een zodanig handelen of nalaten dat in strijd is met de spelregels. Hieruit volgt dat de tuchtrechtelijke organen ter zake van een in het geding zijnde spelregelovertreding zelfstandig dienen te beoordelen of sprake is van een zodanig handelen of nalaten dat in strijd is met de spelregels. Met inachtneming van de bewijsregels opgenomen in artikel 40 RTBV dient deze beoordeling te geschieden aan de hand van de beschikbare bewijsmiddelen teneinde vast stellen of de overtreding bewezen kan worden verklaard. Een en ander impliceert een volledige toetsing waarbij alle relevante feiten en omstandigheden worden betrokken. Dat de tuchtrechtelijke organen bij spelregelovertredingen slechts marginaal mogen toetsen of de scheidsrechter in redelijkheid tot zijn beslissing is gekomen, vindt geen steun in de genoemde bepalingen en evenmin in het RTBV. Een bepaling zoals door de aanklager in beroep aangehaald (te weten artikel 9 van het UEFA Disciplinary Regulations en artikel 9 van de FIFA Disciplinary Code), is niet in het RTBV opgenomen. Ook overigens is voor een zodanige beperking van de toetsing van de tuchtrechtelijke organen geen steun te vinden in andere reglementen van de KNVB.

6. De beslissing

De commissie van beroep bevestigt de beslissing van de tuchtcommissie waartegen het beroep is ingesteld, met verbetering van gronden. De vrijspraak van het aan hem ten laste gelegde blijft daarmee in stand.

De kosten van de mondelinge behandeling worden ten laste gebracht van de KNVB.

Aldus beslist op 3 december 2025 door mr. [REDACTED], voorzitter, mr. [REDACTED] en drs. [REDACTED], leden, bijgestaan door mr. [REDACTED] secretaris.